

uden at træde Skjønhedsfanden for nær. I Ansigtet, som er noget stævt, er dets Tilstand antydet, ligesom den keitede Maade, paa hvilken den klynger sig til Moderen, viser det svagsindede Barn.

Zbiotanstaltens nye Bygning vil i disse Dage blive taget i Brug, men foreløbig endnu kun for betalende Patienter. Naar den paa Anstalten hvilende Gjæld af omtrent 40,000 Rbl. om nogle Aar forhaabentlig er afdraget, vil Planen for denne velgjørende Stiftelse blive forandret. Det gamle Ballehuus vil dog blive staaende til Pleiestiftelse for de Uhelbredelige.

Skruefregatten „Jylland“.

Firsdagen den 20de November, under et for denne Aarstid ualmindeligt smukt Veir, saaes en Mængde Mennesker at strømme ud imod Nyholm, deels over Broerne fra Tolbboden og Christianshavn, deels i Fartøier over Søen, enten reglementerede Færgebaade, eller moderne Dampfærger („Svalen“ og „Garibaldi“), eller improviserede Færger med vaade og glatte Toster, to Mand i Skjortærmer til Roefarle og sommetider en Ven til at indbræve Penge. Der var Liv og Røre overalt i Havnen; Holmens Arbejde var ophørt klokken 11 og Arbejderne fra Gammelholm og de andre Værksteder strømmede afsted med den øvrige Folkemasse; Hænsautoriteter og Søofficerer i strunkte Uniformer roede, mange i egne Fartøier med Flag og Jollerøere (der lignede dem i de improviserede Færger) afsted til det samme Punkt, hvor Alle havde sat hverandre Stævne. Over Tolbbodbroen hølgede en lang Sværm af Mennesker frem, uden Døds, påsirende og muntre, glædende sig over det smukke Veir og Livet paa Søen, kun slænde et eneste Savn, en eneste Sorg, nemlig den, at den troe og stabile Leblager, Cigaren, maatte blive uden for Holmen eller ligge sluttet i Kommen. — Det, som talte saamange Mennesker til Nyholm, var Efterretningen om, at en Skruedefregat skulde sættes i Vandet klokken 12, „Herr Sørensen“ snfede at see sit nye Skib, og med det Samme laste et Blik paa sin Flaade.

„Jylland“, Dagens Helt, laa smykket med Flag, nymalet og skinnende imellem to Kamerater, den ene en stor Fregat, „Cort Adelaer“, boret til 56 30 Pds. Kanoner og til en Maskine paa 600 Hestes Kraft, det største Skib, som nogenfinde er bygget paa det danske Orlogsværft; den anden en Corvet paa 16 Stkr. 30 Pds. Kanoner og 300 Hestes Kraft; men disse to Naboer saae ynkelige ud ved Siden af „Jylland“, kun Ribbenene stak iveiret under et høitjovende Tag, og lignede Beenraden af et stort Dyr, der ligger paa Nyggen og er afbleget af Solen. „Jylland“ stod med sin Agterende mod Søen og Forenden ragende høit tilveirs over Menneskemassen, den hvidmalede Figur smilende til Alle, som vare komne ud for at bringe hende deres Hilsen. I de senere Aar bruger man nemlig her, ligesom ved de fleste andre Værfter, at lade Skibene „gaae baglands ind i Vandet“, medens de tidligere altid gik forlænds; for Seilskibe kan den sidste Methode nok

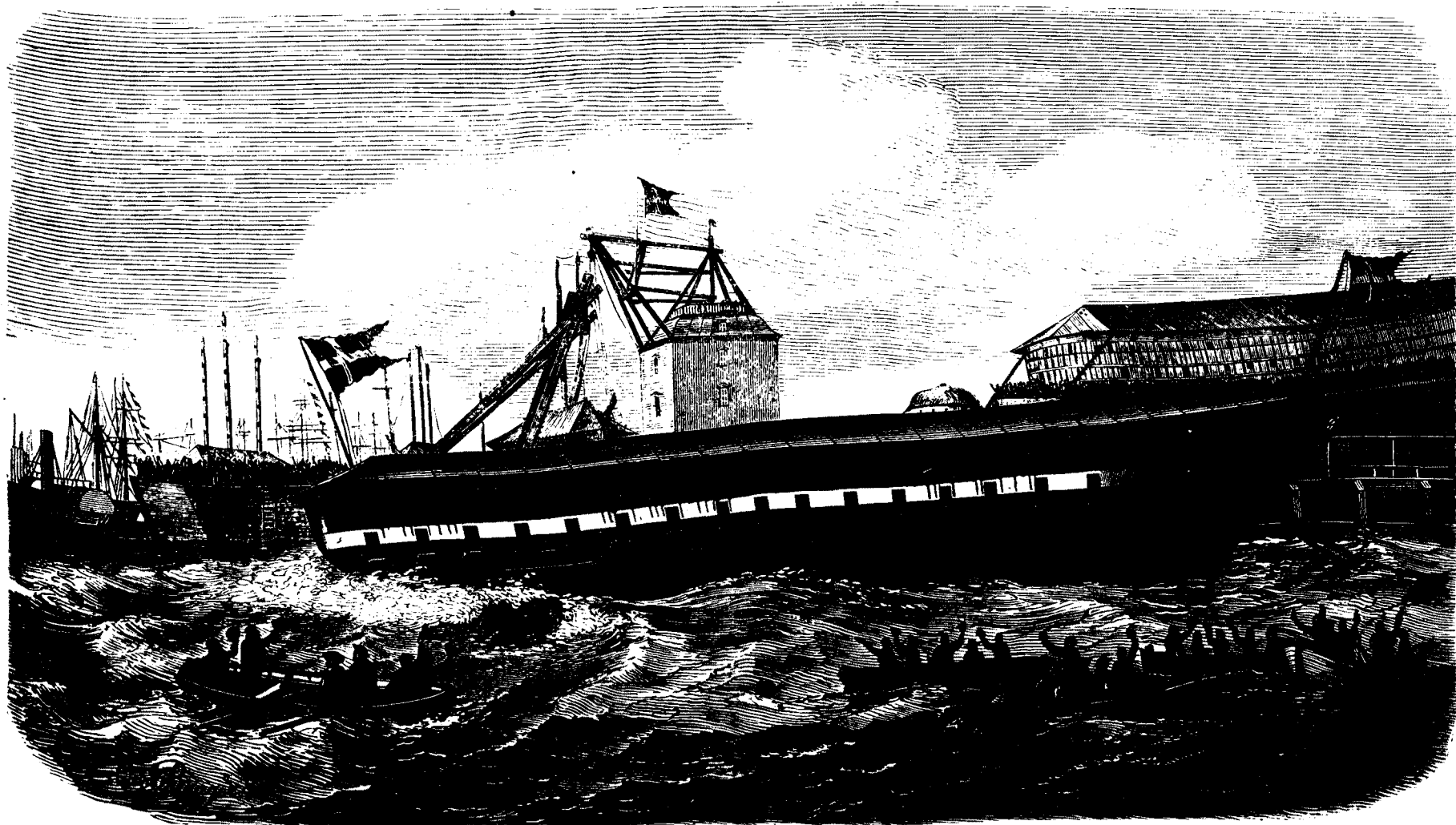
Modertlig Hjærtighed, Statue af Th. Stein.

passere, skjøndt den første dog ansees for bedre; for Skrueske er det nødvendigt at betjene sig af den første, da Hælen ellers kunde lide Stød under Afsløbningen. „Jylland“ stod, som sædvanligt ved saadanne Leiligheder, paa tre Kjøle, af hvilke de to, der kaldes Fuder, senere aftages; det var støttet med to Rader svære Bjelkefotter, een paa hver Side, og kortere Bjelker stode fra Agterenden ned imod Vebingen ved Vandet, for at hindre Skibet fra at sætte sig i Bevægelse. Et tykt Loug med en meget stor Blot i hver Ende var lagt over Skibets Boug, saaledes at der viste en Blot paa hver Side; imellem denne og en anden Blot, der stod paa Vebingen længere nede ved Vandet, var der istaaret et smækkere Loug eller en saakaldet Løber, og Enden af denne bragt

til et Spil, hvor Folk stode færdige til at hve om. Under den øverste (forreste) Ende af Skibets Kjøle var der anbragt fire store Kiler, to paa hver Side, og fire lange Bjelker, der kunde trækkes frem og tilbage paa Slebster, laae tværs ud fra Skibet, færdige til at ramme Kilerne ind og derved løfte Skibets Ende noget, saafremt det skulde vise sig uvilligt til at glide af Vebingen. Over Skibet var der lagt Tag, ligesom paa Flaadens øvrige Skibe; hvorfor man ikke her, saaledes som paa alle andre os bekendte Orlogsværfter, bygger Skibene i Skuur under fast Tag, kunne vi ikke indsee, det maa dog sikkert være økonomisk og vilde passe godt til vort Klima.

Medens vi have staaet og seet paa Skibet, har Menneskemassen forsamlet sig rundt omkring. Foran Vebingen er der en Reude med Bolværk paa begge Sider, gennem hvilken Skibet skal passere under Afsløbningen, og paa hver Side af denne var der opført et langt Telt, det sydlige for Hoffets Personale samt Søofficererne og deres Familier, det nordlige for Rigsdagen; begge vare fuldt besatte, det første af elegant klædte Damer og Herrer i glimrende Uniformer, det sidste af Landets civile Repræsentanter uden koindeligt Følge; det var påsæt saagodt, at disse havde Solen i Dinen, for at de ikke skulde see mere end nødvendigt, og kun i det Lieblik, Skibet gled forbi dem, vare de i total Solformørkelse. Iøvrigt syntes Kongerigets vise Mænd meget oprømte og tilfredse; en af Bønderne, med Hatten i Hænden, en vældig Kælle i Haanden og et tærnet Tørklæde ud af Lommen, bemærkede til en Mand i Søofficersuniform: „Det er sgu meiet prægtigt dette her — De kan troe, jeg skal ogsaa nok votere godt for Marinen oppe i Thinget!“ og da den Anden hertil gav sig den Frihed at bemærke, at det er nok „egentlig“ Rigsværdet, som denne Pligt paahviler, gav den hæderlige Thingmand godmodigt efter og svarede: „Ja det er det vel igrunden ogsaa.“ Et Stykke fra Skibet og rundt om dette var der reist en skrøbelig Barriere, som dannede Skranken imellem de Privilegerede og Ikkeprivilegerede; Stilladserne paa de høstiggende Skibe vare tæt besatte med Tilskuere; paa alle Skibene i Leiet, paa Fartøier, Pramme og Flaader, overalt var der fuldt Hus.

Præcis Kl. 12 autom de kongelige Damer i Vogne, fjørende over Kongebroen; Kongehusets Sværdside befandt sig allerede i Teltet. Fabrikmesteren traadte ned bagved Skibet, og idet han raabte sit: „Klar overalt!“ blev der Stilhed i hele Forsamlingen; ved det første Vink faldt de to forreste Støtter, derefter de to næste og saaledes fremdeles, indtil endelig de sidste straae Støtter, som stode nede ved Vandet, ogsaa bleve borttagne, og nu stod Skibet paa en Straaplan, færdigt til at glide ud, kun fastholdt ved Frictionen af sin egen Vægt. Et saadant Lieblik har noget sært Høitideligt ved sig. For omtrent 3½ Aar siden, paa Juni-Terminsdagen 1857, var Kjølen lagt; senere havde man reist Tømmer paa Tømmer, slæbt flere Bjelker hen, hugget, sauet, høvlet og boltet, og der stod nu den hele Bygning som en stor Kolos, færdig til at tage Liv og gjøre det første Skridt

Skruefregatten „Jylland“ Afsløbning den 20de November 1860.